

SECCION AMENA.

ECHEKO ARRATOIA. ETA SORO-ARRATOIA.

(IPUINA BIZKAIKO IZKUNTZAN).

Sagu bi zelai baten
 Egozan gauzak esaten;
 Bata zan basokua
 Bestia Ehekua.
 Dirautza ak oni:
 —Gurozu neugaz etorri?
 —Bai ordu onian
 Adiskide usuinian.
 Baña emen kanpuetan,
 Zelai, basuetan,
 Zer dogu guk jango?
 Ez deustazu emongo
 Ona dan gauzarik,
 Ez koipe, ez ezirik.
 Basoko sagubak
 Daukaz palagubak
 Ehekuari esateko:
 Ni baño nor oheto
 Bizi da lurrian?
 Ez dot neure bizijan
 Izan nik bildurrik,
 Ez, ez, katigurik;
 Nago neure basuan
 Atseren osuan,
 Ez dot arerijorik
 Ez ta galdu lorik.
 Darraiko: Ehekua
 Basoko jatekua
 Ikusteko guriaz
 Jan barri gosiaz
 Maija imini zan:
 Zer ikusi etzan?
 Baskari ugarija
 Eder ta garbija,
 Sagar eta urrak,
 Mispilla ta inchaurreak
 Okaran ta madari
 Ta sabel gaisuari
 Emon al guztija.
 —O baskari andija!
 Dirautsa Ehekuak
 Jaaki ikustekuak

Niretzat, haña otzak
 Argalak eta motzak
 O neure anaija!
 Zuri neure maija
 Jatort emotia
 Ta eskertsu izatia.
 Darua bada Echera
 Eta emen emotera
 Andiki janariak,
 Aberats ta ugarijak,
 Koipia eta eztija,
 Gaztae ta urdaija.
 —Ase zaite emen
 Eztozu alan jan len,
 Eztago basuan
 Ez zuben kobauan
 Orlango aparirik.
 Musturrak koipeturik,
 Bizarrak miazketan
 Eztarrija garbietan
 Auñe bai baskarija!
 Arto eta garija
 Jan ala ganbaretan;
 Gabaz oramaijetan
 Ikusten zer dugu,
 Ta gura boogu juan
 Geroago lotara
 Oe utsetara.
 Eztago ez ichirik
 Guretzat maratillarik
 Ate inzirikatuba
 Da bide adjutuba.
 Oneek zituban esaten
 Goi ta be erabilten
 Eheko sagubak:
 Ta orra nun katubak
 Deutseen jarraituten,
 Ta atzamarrak ezarten.
 Ehekuak iges eban,
 Basokuak ezin eban
 Topau zurkulurik
 Beebillen estuturik